

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/45/ЕС НА СЪВЕТА

от 13 юли 2010 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ определя условията и правилата за фактуриране на данъка върху добавената стойност (понататък „ДДС“), за да се осигури правилното функциониране на вътрешния пазар. В съответствие с член 237 от посочената директива Комисията представи доклад, в който са отразени, предвид технологичното развитие, някои трудности, свързани с електронното фактуриране, както и някои други области, в които правилата за ДДС следва да бъдат опростени с цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар.
- (2) Тъй като отчетната документация следва да е достатъчна, за да се позволи на държавите-членки да контролират временното движение на стоките от една държава-членка в друга, следва да се уточни, че посочената документация следва да включва подробни данни за оценка на стоки, движещи се временно между държави-членки. Освен това прехвърлянето на стоки в друга държава-членка с цел оценяване не следва да се счита за доставка на стоки за целите на ДДС.
- (3) Правилата, отнасящи се до изискуемостта на ДДС при вътреобщностни доставки и вътреобщностно придобиване на стоки, следва да бъдат изяснени, с цел да се осигури уеднаквяване на информацията, предоставяна в извлеченията за рекапитулация, както и навременен обмен на информация посредством тези извлечения. Освен това е подходящо продължителната доставка на стоки от една държава-членка до друга през период от време, надвишаващ един календарен месец, да се смята за изпълнена в края на всеки календарен месец.
- (4) За да се помогне на малките и средни предприятия, които срещат затруднения при плащането на ДДС на компетентния орган, преди да са получили плащане от страна на клиентите си, на държавите-членки следва да се предостави възможност да разрешат отчитането на ДДС по режим на касова отчетност, който позволява на доставчика да плати дължимия ДДС на компетентния орган при получаване на плащане за доставка и с който режим се установява неговото право на приспадане, когато той плаща за доставката. Това следва да позволи на държавите-членки да въведат незадължителен режим на касова отчетност, който не оказва отрицателно въздействие върху паричните потоци, свързани с постъпленията им от ДДС.
- (5) За да се предостави правна сигурност на стопанските субекти по отношение на техните задължения за фактуриране, следва ясно да се определи държавата-членка, чиито правила за фактуриране се прилагат.
- (6) С цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар, е необходимо да се наложи хармонизиран срок за издаването на фактура за някои трансгранични доставки.
- (7) Следва да бъдат изменени някои изисквания относно информацията, която да се предоставя във фактурите, за да се постигне по-добър данъчен контрол и равнопоставено третиране на трансграничните и националните доставки, както и за поощряване на електронното фактуриране.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

- (8) Тъй като използването на електронно фактуриране може да помогне на стопанските субекти да намалят разходите си и да станат по-конкурентоспособни, сега действащите изисквания за ДДС по отношение на електронното фактуриране следва да бъдат преразгледани, за да се премахнат съществуващата тежест и бариери. Фактурите на хартиен носител и електронните фактури следва да бъдат третираны равнопоставено, а административната тежест върху фактурирането на хартиен носител не следва да се увеличава.
- (9) Равнопоставеното третиране следва да се прилага и по отношение на областите на компетентност на данъчните органи. Тяхната компетентност да осъществяват контрол и правата и задълженията на данъчнозадължените лица следва да се прилагат равнопоставено, независимо дали дадено данъчнозадължено лице избира да издава фактури на хартиен носител или електронни фактури.
- (10) Фактурите трябва да отразяват действителните доставки, поради което следва да бъдат осигурени тяхната автентичност, цялост и четливост. Контролът на стопанската дейност може да се използва, за да се установи надеждна одитна следа, свързваща фактурите и доставките, като по този начин се гарантира, че всички фактури (независимо дали са на хартиен носител или в електронна форма) отговарят на тези изисквания.
- (11) Автентичността и целостта на електронните фактури може да бъде осигурена и чрез използване на определени съществуващи технологии, като например електронен обмен на данни (ЕОД) и усъвършенствани електронни подписи. Тъй като обаче съществуват различни технологии, от данъчнозадължените лица не следва да се изисква да използват някоя конкретна технология за издаване на електронни фактури.
- (12) Следва да се уточни, че когато данъчнозадължено лице съхранява онлайн фактури, които е издало или получило, държавата-членка, в която се дължи данъкът, в допълнение към държавата-членка в която е установено данъчнозадължено лице, следва да има достъп до тези фактури за осъществяване на контрол.
- (13) Доколкото целите на настоящата директива по отношение на опростяването, актуализирането и хармонизирането на правилата за фактуриране на ДДС не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и съответно могат да бъдат по-добре постигнати на равнище Съюз, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (14) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Съюза свои собствени таблици, които доколкото е възможно илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.
- (15) Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 17, параграф 2, буква е) се заменя със следното:

„е) доставката на услуга, изпълнявана за данъчнозадълженото лице и състояща се в оценка или работа по съответните стоки, която се извършва физически на територията на държавата-членка, където завършва изпращането или превоза на стоките, при условие че стоките, след като бъдат оценени или бъде извършена работата по тях, се връщат на това данъчнозадължено лице в държавата-членка, откъдето са първоначално изпратени или превозени;“

2. В член 64 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Доставките на стоки, които се изпълняват непрекъснато през период, по-дълъг от един календарен месец, които стоки са изпратени или превозени до държава-членка, различна от тази, в която започва тяхното изпращане или превоз, и чиято доставка е освободена от ДДС, или които се прехвърлят освободени от ДДС в друга държава-членка от данъчнозадължено лице за целите на стопанската му дейност в съответствие с предвидените в член 138 условия, се считат за завършени при изтичането на всеки календарен месец до окончателното прекратяване на доставката на стоки.

Доставките на услуги, за които ДДС се дължи от получателя им съгласно член 196 и които се изпълняват непрекъснато през период, по-дълъг от една година, и които не пораждат приспадания или плащания през този период, се считат за завършени при изтичането на всяка календарна година до окончателното прекратяване на доставката на услуги.

Държавите-членки могат да предвидят, че в определени случаи, различни от посочените в първа и втора алинея, доставките на стоки или услуги, които се изпълняват непрекъснато през определен период от време, се считат за завършени на интервали най-малко от една година.“

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

3. В член 66, първа алинея, буква в) и втора алинея се заменят със следното:

„в) ако не е издадена фактура или ако фактурата е издадена на по-късна дата, в рамките на определен срок, не по-късно от изтичането на срока за издаване на фактури, наложен от държавите-членки съгласно член 222, втора алинея или когато държавата-членка не е наложила такъв срок, в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.

Предвидената в първа алинея дерогация обаче не се прилага за доставките на услуги, за които получателът дължи ДДС по силата на член 196, нито за доставките или прехвърлянето на стоки, посочени в член 67.“;

4. Член 67 се заменя със следното:

„Член 67

Когато в съответствие с предвидените в член 138 условия стоки, изпратени или превозени до държава-членка, различна от тази, в която започва тяхното изпращане или превоз, се доставят освободени от ДДС, или когато стоки се прехвърлят освободени от ДДС в друга държава-членка от данъчнозадължено лице за целите на стопанската му дейност, ДДС става изискуем при издаването на фактурата или, когато към тази дата няма издадена фактура, след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея.

Член 64, параграф 1, член 64, параграф 2, трета алинея и член 65 не се прилагат по отношение на посочените в първа алинея доставки и прехвърляния на стоки.“;

5. Член 69 се заменя със следното:

„Член 69

В случаите на вътреобщностно придобиване на стоки ДДС става изискуем при издаването на фактурата или когато към тази дата няма издадена фактура, след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея.“;

6. В член 91, параграф 2, втора алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки приемат вместо това използването на последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът става изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото. Държавите-членки могат да изискват да бъдат уведомени за използването на тази възможност от данъчнозадълженото лице.

За някои сделки обаче, посочени в първа алинея, или за някои категории данъчнозадължени лица, държавите-членки могат да използват обменния курс, определен в съответствие с разпоредбите на Общността в сила, които уреждат изчисляването на митническата стойност.“;

7. Въмква се следният член:

„Член 167а

Държавите-членки могат да предвидят в рамките на незадължителен режим, че правото на приспадане за данъчнозадължените лица, чийто ДДС става изискуем единствено в съответствие с член 66, буква б), се отлага до момента, в който ДДС върху доставените стоки или услуги е платен на доставчика.

Държавите-членки, които прилагат незадължителния режим, посочен в първа алинея, определят праг за данъчнозадължените лица, използващи режима в рамките на своята територия, на основата на годишния оборот на данъчнозадълженото лице, изчислен в съответствие с член 288. Този праг не може да надвишава 500 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута. Държавите-членки могат да повишават този праг до 2 000 000 EUR или равностойността им в национална валута, след консултиране с Комитета по ДДС. Такова консултиране с Комитета по ДДС не се изисква обаче за държави-членки, приложили праг над 500 000 EUR или техния еквивалент в национална валута към 31 декември 2012 г.

Държавите-членки информират Комитета по ДДС за националните законодателни мерки, приети съгласно първа алинея.“;

8. Член 178 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) за целите на приспадане съгласно член 168, буква а), по отношение на доставката на стоки или услуги, то трябва да притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—6;“

б) буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на приспадане съгласно член 168, буква в), по отношение на вътреобщностното придобиване на стоки, то трябва да включи в справката-декларация по ДДС, предвидена в член 250, цялата информация, необходима за изчисляването на сумата на дължимия ДДС по неговото вътреобщностно придобиване на стоки, и трябва да притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—5;“

9. Член 181 се заменя със следното:

„Член 181

Държавите-членки могат да разрешат на данъчнозадължено лице, което не притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—5, да направи приспадането, посочено в член 168, буква в), по отношение на извършеното от него вътреобщностно придобиване на стоки.“;

10. В член 197, параграф 1, буква в) се заменя със следното:

„в) фактурата, издадена от данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка на лицето, на което са доставени стоките, се изготвя в съответствие с глава 3, раздели 3—5.“;

11. Член 217 се заменя със следното:

„Член 217

За целите на настоящата директива „електронна фактура“ означава фактура, която съдържа информацията, изисквана съгласно настоящата директива, и издадена и получена в какъвто и да било електронен формат.“;

12. В дял XI, глава 3, раздел 3 се вмъква следният член:

„Член 219а

Без да се засягат членове 244—248, се прилага следното:

1. Фактурирането подлежи на правилата, приложими в държавата-членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V.

2. Чрез дерогация от точка 1, фактурирането подлежи на правилата на държавата-членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който е извършена доставката или при липса на такова място на дейност или такъв постоянен обект — държавата-членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местоживееене, когато:

а) доставчикът не е установен в държавата-членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V, или неговият обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.

Когато клиентът обаче издава фактурата (самофактуриране), се прилага точка 1.

б) не се счита, че доставката на стоки или услуги е извършена в рамките на Общността, в съответствие с разпоредбите на дял V.“;

13. Член 220 се заменя със следното:

„Член 220

1. Всяко данъчнозадължено лице осигурява издаването на фактура или от самия него, или от негов клиент, или от негово име и за негова сметка от трето лице по отношение на изброените по-долу:

1. доставки на стоки и услуги, които той е извършил на друго данъчнозадължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице;

2. доставки на стоки, както е посочено в член 33;

3. доставки на стоки, извършвани съгласно условията, определени в член 138;

4. всяко плащане по сметка в негова полза преди извършване на една от доставките на стоки, посочена в точки 1 и 2;

5. всяко плащане по сметка, извършено в негова полза от друго данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице преди завършване на предоставянето на услугите.

2. Чрез дерогация от параграф 1 и без да се засяга член 221, параграф 2, не се изисква издаването на фактура по отношение на доставки на услуги, освободени съгласно член 135, параграф 1, букви а)—ж).“;

14. Вмъква се следният член:

„Член 220а

1. Държавите-членки дават право на данъчнозадълженото лице да издава опростени фактури във всеки един от следните случаи:

а) когато стойността на фактурата не е по-голяма от 100 EUR или равностойността им в национална валута;

б) когато издадената фактура е документ или съобщение, третирано като фактура съгласно член 219.

2. Държавите-членки не дават право на данъчнозадължените лица да издават опростена фактура, когато се изисква фактурите да бъдат издадени в съответствие с член 220, параграф 1, точки 2 и 3 или когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която се дължи ДДС, или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.“;

15. Членове 221, 222, 223, 224 и 225 се заменят със следното:

„Член 221

1. Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лица задължение да издават фактура в съответствие с данните, изисквани съгласно член 226 или член 226б за доставки на стоки или услуги, различни от тези, посочени в член 220, параграф 1.

2. Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лица, които са установили стопанската си дейност на тяхна територия или притежават постоянен обект на тяхна територия, от които извършват доставката, задължение да издават фактура в съответствие с данните, изисквани в член 226 или член 226б за доставки на стоки или услуги, които са освободени съгласно член 135, параграф 1, букви а)—ж), и които тези данъчнозадължени лица са извършили на тяхна територия или извън Общността.

3. Държавите-членки могат да освободят данъчнозадължените лица от посоченото в член 220, параграф 1 или в член 220а задължение за издаване на фактура за доставки на стоки или услуги, които те са извършили на тяхна територия и които са освободени, със или без приспадане на ДДС, платен на предходния етап, съгласно членове 110 и 111, член 125, параграф 1, член 127, член 128, параграф 1, член 132, член 135, параграф 1, букви з)—л), членове 136, 371, 375, 376 и 377, член 378, параграф 2, член 379, параграф 2 и членове 380—390б.

Член 222

За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на услуги, за които съгласно член 196 клиентът плаща ДДС, фактура се издава не по-късно от 15-ия ден от месеца, следващ този, през който е възникнало данъчното събитие.

За други доставки на стоки или услуги държавите-членки могат да налагат на данъчнозадължените лица срок за издаване на фактурите.

Член 223

Държавите-членки дават право на данъчнозадълженото лице да издава сборни фактури, които отразяват подробно няколко отделни доставки на стоки или услуги, при условие че ДДС върху доставките, отразени в сборната фактура, става изискуем през същия календарен месец.

Без да се засяга член 222, държавите-членки могат да позволят сборните фактури да включват доставки, за които е станал изискуем ДДС през период, по-дълъг от един календарен месец.

Член 224

Фактурите могат да бъдат изготвяни от клиента за доставката, извършена за него, от данъчнозадължено лице за стоки или услуги, ако има предварително споразумение между двете страни и при условие че е налице процедура за приемането на всяка фактура от данъчнозадълженото лице, доставящо стоките или услугите. Държавите-членки могат да изискват такива фактури да бъдат издавани от името и за сметка на данъчнозадълженото лице.

Член 225

Държавите-членки могат да налагат специални условия на данъчнозадължените лица, в случаите когато третото лице или клиентът, който издава фактурите, е установен в държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС (*) и Регламент (ЕО) № 1798/2003 (**).

(*) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета от 7 октомври 2003 г. относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1).“;

16. Член 226 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка:

„7а. когато ДДС става изискуем при получаване на плащането в съответствие с член 6б, буква б) и правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък става изискуем, вписване „касова отчетност“;

б) вмъква се следната точка:

„10а. когато клиентът, получаващ доставката, издава фактура вместо доставчика, вписване „самофактуриране“;

в) точка 11 се заменя със следното:

„11. в случай на освобождаване, позоваване на приложимата разпоредба от настоящата директива или на съответстващата национална разпоредба, или което и да е друго позоваване, показващо, че доставката на стоки или услуги е освободена;

г) вмъква се следната точка:

„11а. когато клиентът е платец на ДДС, вписване „обратно начисляване“;

д) точки 13 и 14 се заменят със следното:

„13. когато се прилага режимът за облагане на маржа на туристически агенти, вписване „Режим на облагане на маржа — туристически агенти“;

14. когато се прилага един от специалните режими, отнасящи се за стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети, вписване „Режим на облагане на маржа — стоки втора употреба“; „Режим на облагане на маржа — произведения на изкуството“ или съответно „Режим на облагане на маржа — колекционерски предмети и антикварни предмети“;

17. Вмъкват се следните членове:

„Член 226а

Когато фактурата е издадена от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, където е дължим данъкът или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и което извършва доставка на стоки или услуги за клиент, който е платец на ДДС, данъчнозадълженото лице може да пропусне данните, посочени в член 226, точки 8, 9 и 10, и вместо тях да посочи, в зависимост от количеството или обхвата на доставяните стоки или услуги и тяхното естество, данъчната основа на тези стоки или услуги.

Член 226б

Държавите-членки изискват най-малкото следните данни по отношение на опростените фактури, издадени съгласно член 220а и член 221, параграфи 1 и 2:

- а) дата на издаване;
- б) идентификация на данъчнозадълженото лице, доставящо стоки или услуги;
- в) идентификация на вида на доставяните стоки или услуги;
- г) платимия размер на ДДС или информацията, необходима за изчисляването му;
- д) когато издадената фактура е документ или съобщение, третирано като фактура съгласно член 219, специално и недвусмислено посочване на тази първоначална фактура и конкретните данни, които биват изменяни.

Държавите-членки не могат да изискват данни на фактурите, различни от посочените в членове 226, 227 и 230.“;

18. Член 228 се заличава;

19. Член 230 се заменя със следното:

„Член 230

Сумите, посочени във фактурата, могат да бъдат изразени във всяка валута, при условие че размерът на ДДС, който се плаща или коригира, е изразен в националната валута на държавата-членка, като се използва предвидения в член 91 механизъм на конвертиране на обменния курс.“;

20. Член 231 се заличава;

21. Заглавието на дял XI, глава 3, раздел 5 се заменя със следното:

„Фактури на хартиен носител и електронни фактури“;

22. Членове 232 и 233 се заменят със следното:

„Член 232

Електронно издадена фактура се използва, при условие че се приема от получателя.

Член 233

1. Автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на дадена фактура, независимо дали е на хартиен носител или в електронна форма, са гарантирани от момента на издаването до края на периода на съхранението на фактурата.

Всяко данъчнозадължено лице определя начина, по който да гарантира автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата. Това може да се осъществи чрез какъвто и да било контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа, свързваща фактурата и доставката на стоки или услуги.

„Автентичност на произхода“ означава уверение на самоличността на доставчика или на издаващия фактурата.

„Цялост на съдържанието“ означава, че съдържанието, изисквано по настоящата директива, не е променено.

2. Освен чрез вида контрол на стопанската дейност, описан в параграф 1, следните примери представляват примери за технологии, които гарантират автентичността на произхода и целостта на съдържанието на електронна фактура:

а) чрез усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (*), основан на квалифицирано удостоверение и създаден от устройство за създаване на защитен подпис по смисъла на член 2, точки 6 и 10 от Директива 1999/93/ЕО;

б) чрез електронен обмен на данни (ЕОД), както е определено в член 2 от приложение 1 към Препоръка 94/820/ЕО на Комисията от 19 октомври 1994 г. относно правните аспекти на електронния обмен на данни (**), ако споразумението, свързано с обмена, предвижда използването на процедури, гарантиращи автентичността на произхода и целостта на данните.

(*) ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

(**) ОВ L 338, 28.12.1994 г., стр. 98.“;

23. Член 234 се заличава;

24. Членове 235, 236 и 237 се заменят със следното:

„Член 235

Държавите-членки могат да установят специални условия за електронните фактури, издадени във връзка със стоки или услуги, доставени на тяхната територия от държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 1798/2003.

Член 236

Когато партии от няколко електронни фактури се изпращат или предоставят на един и същ получател, данните, които са общи за отделните фактури, могат да бъдат посочени еднократно, ако цялата информация е достъпна за всяка фактура поотделно.

Член 237

Най-късно до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за цялостна оценка, изготвен въз основа на независимо икономическо проучване, относно въздействието на правилата за фактуриране, приложими от 1 януари 2013 г., и по-специално относно степента, в която те действително са довели до намаляване на административната тежест за предприятията, придружен при необходимост от подходящо предложение за изменение на съответните правила.“;

25. Член 238 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. След консултация с Комитета по ДДС държавите-членки могат, в съответствие с определените от тях условия, да изискат при доставки на стоки или услуги във фактурите да се вписва само информацията, посочена в член 226б, в следните случаи:

а) когато стойността на фактурата е по-голяма от 100 EUR, но не по-голяма от 400 EUR, или равностойността им в национална валута;

б) когато търговската или административна практика в съответния стопански сектор или техническите условия, при които се издават фактурите, особено затрудняват спазването на всички задължения, посочени в член 226 или в член 230.“;

б) параграф 2 се заличава;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Опростеният режим, предвиден в параграф 1, не се прилага, когато фактурите се изисква да бъдат издадени съгласно член 220, параграф 1, точки 2 и 3 или когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която се дължи ДДС, или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в

доставката по смисъла на член 192а, и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.“;

26. Член 243 се заменя със следното:

„Член 243

1. Всяко данъчнозадължено лице води регистър на стоките, изпратени или превозени от него или от негово име до местоназначение извън територията на държавата-членка, от където са тръгнали, но в рамките на Общността, за целите на сделки, състоящи се в оценка, работа по или временно ползване на тези стоки, както е посочено в член 17, параграф 2, букви е), ж) и з).

2. Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна отчетност, за да се позволи идентификацията на стоките, изпратени до него от друга държава-членка от данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС в тази друга държава-членка или от негово име, и използвани за услуги, състоящи се в оценка или работа по тези стоки.“;

27. Член 246 се заличава;

28. В член 247, параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. За да осигури спазването на изискванията, установени в член 233, държавата-членка, посочена в параграф 1, може да изисква фактурите да бъдат съхранявани в оригиналния им вид, в който са били изпратени или предоставени, независимо дали това е в електронен вид или на хартиен носител. Освен това в случай на фактури, съхранявани чрез електронни средства, държавата-членка може да изисква данните, гарантиращи автентичността на произхода на фактурите и целостта на тяхното съдържание, както е предвидено в член 233, също да се съхраняват чрез електронни средства.

3. Държавите-членки, посочени в параграф 1, могат да установят специални условия, забраняващи или ограничаващи съхраняването на фактури в държава, където не съществува правен инструмент за взаимна помощ, сходна по обхват с тази, предвидена в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 1798/2003 или с правото, посочено в член 249, за достъп по електронен път, сваляне на данни и използване.“;

29. В дял XI, глава 3, раздел 4 се вмъква следният член:

„Член 248а

За целите на контрола и по отношение на фактури за доставки на стоки или услуги на тяхна територия и на фактури, получени от данъчнозадължени лица, установени на тяхна територия, държавите-членки могат да изискат, за определени данъчнозадължени лица или в определени случаи, превода им на своите официални езици. Въпреки това държавите-членки не могат да налагат общо изискване фактурите да бъдат преведени.“;

30. Член 249 се заменя със следното:

„Член 249

За целите на контрола, когато данъчнозадължено лице съхранява издадени или получени от него фактури, с помощта на електронни средства, гарантиращи онлайн достъп до съответните данни, компетентните органи на държавата-членка, в която е установено лицето, а когато ДДС е дължим в друга държава-членка — компетентните органи на последната, имат право на достъп до фактурите, както и правото да ги свалят и използват.“;

31. В член 272, параграф 1, втора алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки не могат да освобождават данъчнозадължените лица, посочени в първа алинея, буква б), от задълженията за издаване на фактури, установени в глава 3, раздели 3—6 и глава 4, раздел 3.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2012 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2013 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
D. REYNOLDERS